

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

DE NEGATIEVE SFEREN

In de negatieve sferen kan het positieve niet bestaan. Alles wat zich daar bevindt, is negatief. Er bestaan drie negatieve sferen, maar doordat de eerste negatieve sfeer zulke totaal verschillende gedeelten heeft, spreekt men van zeven sferen. De toegangen naar deze sferen openen zich alleen, wanneer de mens zich per se daarin wil begeven; zij oefenen geen aantrekkingskracht uit. Twee van deze sferen hebben ook een toegang die gericht is op de dimensie van de engelen, zodat een engel die negatief is geworden, zich daarheen kan begeven. Ook deze toegangen oefenen geen aantrekkingskracht uit, maar openen zich alleen op de wil van degene die zich er heen begeeft. Wie uit het aardse of uit het hemelse leven gegaan is, en niet naar het Licht wil, kan zich ook aan de geestelijke sfeer van de aarde hechten en van daaruit de levende mens belagen.

Men betreedt de negatieve dimensies uit eigen wil, maar men kan zonder hulp ze niet meer verlaten.

De eerste negatieve sfeer

Het leven in deze sfeer lijkt op het leven op aarde, alleen - er is niets dat als positief ervaren wordt. Er zijn winkels, maar de waren zijn onaantrekkelijk. Er zijn huizen, maar niemand kent huiselijkheid. Alles is beschadigd en aangetast door verwaarlozing. Niemand komt op de gedachte eens flink te gaan opruimen en herstellen, maar iedereen ergert zich aan de troep en aan het feit dat niemand daar wat aan doet. Er is geen samenleving, iedereen woont apart (als hij tenminste een soort woning heeft) en is zonder belangstelling voor zijn lotgenoten. De rivieren zijn goor en stinken. Soms probeert iemand zich erin te verdrinken, maar doordat hij niet leeft, kan hij ook niet sterven. Wie niet zwemmen kan, blijft dan voortaan in dat water, totdat zijn etherlichaam geheel verrot is. Wanneer dat het geval is, wordt hij door demonen (engelen die voor het kwaad gekozen hebben) naar de derde negatieve sfeer gehaald om zijn geest te kunnen misbruiken. Iedereen heeft het koud, maar er is geen mogelijkheid, vuur te maken - niemand komt trouwens op de gedachte. Alle problemen worden als last ervaren en wekken onlust op, maar naar een oplossing wordt niet gezocht.

De demonen die er zijn, werpen zich op als opzichter. Wie zich aan hen onderwerpt, leidt een slavenbestaan en kan niet aan zijn tiran ontkomen. Onderling voeren de demonen voortdurend oorlogen; wie in zo'n strijd gewond raakt, geneest niet - en sterft ook niet. Moord en doodslag is schering en inslag, maar de slachtoffers blijven bij bewustzijn, ook al zou hun hoofd afgeslagen zijn. Wie dat niet overkomt, zwerft rond, zonder ooit ergens te geraken. Voortdurend ervaart men honger, maar als men wil gaan eten, is het hongergevoel voorbij en men laat het stinkende voedsel staan. Men uit zich niet, want men heeft geen gevoel voor medemenselijkheid. Niemand heeft belangstelling voor een ander.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Er zijn ook baby's en kinderen. Dat komt, doordat men het etherlichaam houdt dat men had, toen men stierf. Wie incarneert vanuit de eerste negatieve sfeer, en een negatief levensdoel kiest, pleegt soms zelfmoord in zijn vroegste jeugd. Aangezien zijn geest net zo vrij en verantwoordelijk is als die van een volwassene, kan ook hij kiezen voor de negatieve sferen.

Langzamerhand raakt iedereen in deze sfeer gebrekkig en gehandicapt. Het etherlichaam wordt niet verzorgd, zodat het slijt en verrot. Dat doet geen pijn, want pijn wordt tijdens het leven ervaren via het stoffelijke lichaam en de stoffelijke organen. Degene van wie het etherlichaam totaal weggerot is, wordt door de demonen uit de derde negatieve sfeer daarheen gehaald.

Egoïsme is het oordeel, waardoor de mens deze sfeer betreedt. Wie alleen voor zichzelf geleefd heeft, veroordeelt zichzelf tot deze sfeer en zoekt hem ook zelf op, want dit is de sfeer die bij hem past. Koud, grauw, zonder medemenselijkheid. Wie door zijn egoïsme het levensgeluk van een ander vernietigd heeft, komt niet in de eerste, maar in de vierde negatieve sfeer. In de eerste negatieve sfeer zijn de mensen die alleen belangstelling hadden voor zichzelf, en niets voor een ander, maar alles voor zichzelf over hadden.

Ieder veroordeelt zichzelf tot zijn lot, niemand zegt hem waar hij moet zijn, en wat hij moet ondergaan. Ieder krijgt na zijn leven het Licht aangeboden, en wie zich daar van afwendt, is ook daar Vrij in. Heeft hij eenmaal negatief gekozen, dan is hij niet meer Vrij. Hij kan niet meer kiezen, maar ondergaat wat hem overkomt.

Niemand van de levenden is in staat, te beoordelen of een medemens al dan niet egoïstisch is, en of hij daardoor het Licht zal afwijzen. Egoïsme is een innerlijke houding, en alleen de mens zelf weet of een bepaalde daad egoïstisch bedoeld was of niet. Heel veel zogenaamd goede daden worden verricht met een egoïstisch doel: bekend worden, geroemd worden, er "beter" van worden. De enige die dat weet, is de mens zelf. Alleen hij weet, of de kus, die hij zijn vrouw geeft, uit Liefde is, of uit berekening. Leugens om bestwil zijn egoïsme. Iemand helpen tegen zijn zin is egoïsme. Bemoeizucht is egoïsme. Raad vragen zonder die te willen opvolgen is egoïsme. Iemand valse hoop geven is egoïsme. Beloften doen, zonder die te willen nakomen, is egoïsme. Misbruik maken van iemands vertrouwen is egoïsme. Misbruik maken van mazen in een goede wet is egoïsme. Misbruik maken van iemands onwetendheid is egoïsme. Misbruik maken van iemands hulpeloosheid is egoïsme. Gewiektheid is egoïsme.

Soms komt iemand uit de tweede positieve sfeer op bezoek in de eerste negatieve sfeer. Hij zet zich neer op een bergheiling en begint te spreken over de oorzaak van de ellende en de gevolgen ervan. Hij vertelt ook, dat er een mogelijkheid is, uit deze grauwe eentonigheid te ontsnappen, door met hem mee te gaan. Eén ogenblik is er gelegenheid om te kiezen. Ieder, die ook maar een sprankje hoop, moed en vertrouwen voelt, is uit deze hel verdwenen.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Zijn geloof heeft hem behouden. Hij wordt meegevoerd naar het Licht, naar een land in de eerste positieve sfeer, waar hij met lotgenoten onderwezen wordt in wat hij leren moet.

Wie deze positieve gevoelens niet toelaat, blijft waar hij is, en vergeet wat er gebeurde.

Wanneer zijn tijd gekomen is, wordt de mens door een opzichter bij de arm genomen en buitengesmeten. Daar wordt hij opgewacht door zijn hemelse Begeleider, die hem voert naar een zwangere vrouw en hem zo een kans geeft, alsnog de gemiste lessen uit zijn vorig leven te leren. Wanneer hij eenmaal onverbreekelijk met zijn nieuwe lichaam verbonden is, wordt hem duidelijk gemaakt, waarom hem alles overkomen is, met welk doel hij weer mens mag worden - en welk karma hij door zijn vorige leven(s) verwekt heeft. Veel mensen begrijpen dan hun lot en aanvaarden het, hoe zwaar het ook zal zijn. Zij zullen door hun Begeleider getroost worden, wanneer de lessen zwaar zijn, en zij zullen altijd weten dat er rechtvaardigheid schuilt in wat hun overkomt, ook al zullen zij die niet kunnen aantonen.

Er zijn er ook, die hun lot afwijzen en proberen er onderuit te komen. Zij plegen soms zelfmoord in de baarmoeder of trachten in hun vroegste jeugd om te komen. Lukt dat, dan veroordelen zij zichzelf weer tot een negatieve sfeer en kiezen zo weer voor eenzelfde - misschien nog zwaarder - lot.

De tweede negatieve sfeer

Alles en iedereen is hier mismaakt en ziek. De lucht, het licht, de materie, de wezens, die niets menselijks meer hebben; het geheel doet nog het meest denken aan braaksel. Men is verworpen tot een hoop uitwerpselen - en niemand wil iets anders zijn. Het is driekwart duister. Men kan wat zien, maar verplaatsen is onmogelijk.

Hier verkeren de mensen, die zichzelf van het leven beroofd hebben, zonder dat de kwaliteit ervan door ziekte of liefdeloosheid vernietigd was. Wie zijn leven beëindigt omdat het onleefbaar geworden is doordat hij ziek is, of niet meer geliefd wordt, ondergaat geen negativiteit, maar Begrip en komt in de positieve sfeer die bij hem past.

De mens in de tweede negatieve sfeer ervaart allereerst een intense kou en krimpt, als in een soort verweer, in elkaar. Zijn etherlichaam is niet in staat hem te verwarmen, maar past zich aan de omstandigheden aan en verandert in een soort molshoop. De zintuigen zijn heel scherp. Er is voor de mens niets te horen, maar hij ervaart een intens gejammer, dat door zijn eigen geest voortgebracht wordt. Er is voor hem niets te ruiken, maar hij ervaart een stank, die onbeschrijfelijk is - het is zijn eigen walging. Er is voor hem niets te zien, maar hij ervaart gedochten, die hem belagen - het is zijn eigen angst. Er is voor hem niets te voelen, maar de mens ervaart vreselijke pijn - het is zelfkwelling. De mens weet, dat hij al deze ervaringen zelf veroorzaakt, maar hij is niet in staat er mee op te houden, want hij wil gestraft worden.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Soms komt iemand uit de derde positieve sfeer in deze hel. Hij noemt de ongelukkigen bij hun naam - en wie op het horen van zijn naam reageert met ook maar het minste sprankje hoop, moed en vertrouwen, is gered. Hij wordt meegevoerd naar de eerste positieve sfeer, waar hij de lessen krijgt die hij nodig heeft om weer mens te kunnen worden.

Wie deze positieve gevoelens niet toelaat, blijft achter tot de tijd gekomen is, dat hij verwijderd wordt.

De derde negatieve sfeer

Hier zijn geen vormen meer, hier is geen licht meer, hier is totale afwezigheid. In deze sfeer heeft het kwaad de macht. Demonen misbruiken de energie die zich nog in de geest van de mens bevindt en manifesteren zich daarmee in de wereld van de levenden. Zo misbruiken zij de negativiteit van de levenden en versterken die. Doordat zij ooit in de engelensferen verkeerd hebben, zijn zij op de hoogte van de gang van zaken daar en geven de levenden die zich voor hen openstellen (met seances, tarotkaarten of letterborden en dergelijke) de indruk, dat zij zeer hoogstaande wezens uit de geestelijke wereld zijn. Wanneer een levende zich dan niet met kracht afwendt, is de demon in staat, voortaan zich te voeden aan diens energie.

Wie in deze sfeer geraakt, ervaart totaal niets, behalve haat. Hij ervaart niet eens zichzelf. Het is alsof de haat tastbaar, hoorbaar, zichtbaar en ruikbaar is. Het is een afschuwelijke ervaring, die precies is, wat de mens gezocht heeft.

Wie indirect de dood van iemand veroorzaakt heeft, veroordeelt zichzelf tot de derde negatieve sfeer. Het leven van een ander was voor hem zonder waarde; nu is iedere vorm van leven zonder waarde voor hem. Het maakt niet uit, of aardse rechters hem al dan niet gestraft hebben; na zijn leven keert hij zich af van het Licht en zoekt de sfeer op, die hem past. Wie deze misdaad meer dan eens begaan heeft, past zelfs niet bij deze sfeer, maar zoekt de zevende negatieve sfeer op.

Iedere levende die contact zoekt met de geestelijke wereld, anders dan door gebed, en antwoord krijgt, heeft contact met demonen uit de derde negatieve sfeer, die zich manifesteren door misbruik te maken van de krachten van de doden en de levenden.

Een voorbeeld:

Je vader is een tijd geleden gestorven en je kunt maar niet wennen aan het feit, dat hij niet meer bij je is. Je herinnert je allerlei gebeurtenissen uit zijn leven waar jij ook bij betrokken was en allerlei verhalen die over hem verteld worden. Je zou willen weten, hoe het nu met hem is, want sommige van zijn handelingen waren zeer negatief en je bent er niet gerust op. Dan zoek je contact met een groep spiritisten en je bezoekt een samenkomst.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Tot je verbijstering hoor je de stem van je vader, die allerlei waarschuwingen voor je heeft over daden die je van plan was te verrichten en je om vergeving vraagt over wat hij jou heeft aangedaan, toen hij nog leefde. Je bent volkomen perplex, vergeeft hem alles en neemt je voor, niets te doen van waar je voor gewaarschuwd bent.

Het lijkt allemaal heel integer en zuiver, maar wat heeft er nu werkelijk plaats gevonden?

Ten eerste was de situatie van twee kanten negatief, doordat jij nieuwsgierig was (het lot van een overledene gaat de levenden niet aan) en doordat een gebod werd overtreden (een levende mag geen geesten oproepen of zich daarvoor beschikbaar stellen). Het is daardoor heel eenvoudig voor het kwaad om van deze situatie misbruik te maken en een demon uit de derde negatieve sfeer te laten optreden. Hij kan het medium de stem van je vader geven, want jij hebt die nog in je geheugen. Hij kan je vader vergeving laten vragen voor de daden, die jij nooit hebt kunnen vergeten. Hij kan je vader je laten waarschuwen voor je plannen, want ze zitten voor in je brein... Een "geliefde overledene" kan nooit vergeving vragen voor daden die jij je niet kunt herinneren, want het kwaad kan alleen putten uit je dagbewustzijn.

Vergeving vragen heeft voor een dode geen enkele zin, want na het sterven gelden andere wetten en de levende heeft dan geen enkele invloed op het bestaan van de dode. Als jij in staat bent, iemand te vergeven wat hij jou misdaan heeft, dan is dat alleen belangrijk voor jouzelf en niet voor de ander. Iedere daad is belangrijker voor de dader dan voor een ander. De gevolgen van je daden zijn direct voor je zelf, en kunnen alleen indirect een ander beïnvloeden - dat hangt van die ander af. Alleen wanneer de Almachtige jou je schulden vergeeft, zijn ze gewist - anders niet.

Alles wat tijdens seances ervaren wordt, is waardeloos en afkomstig van het kwaad. Er is geen enkele positieve geest uit welke sfeer dan ook, die ooit gebruik zal maken van zo'n bijeenkomst, want die heeft hij niet nodig. Wanneer het voor een levende nodig is, dat hij iets te weten komt, dan gebeurt dat spontaan. Soms weet hij het "vanzelf", soms wordt het hem door een helderwetende verteld, en soms neemt een engel de gestalte van een mens aan om hem op de hoogte te brengen.

Alles wat de mens aan spoken, klop- plaag- en andere geesten ervaart, wordt veroorzaakt door het kwaad, dat misbruik maakt van de krachten van de levenden en de doden. Het kwaad kan dat alleen maar verrichten, wanneer het "publiek" voldoende negatief is. Wie positief is, heeft dit soort ervaringen nooit, al gaat hij slapen in een gegarandeerd spookhuis.

Heel anders is het met de negativiteiten, die ervaren worden als "aardstralen". Daar wordt later nog over gesproken, want zij zijn afkomstig uit de zevende negatieve sfeer.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Soms komt iemand uit de vijfde positieve sfeer naar deze hel. Hij raakt de ongelukkigen aan en noemt ze bij hun naam. Dan is er één ogenblik, waarop hoop kan doordringen tot de geest. Gebeurt dat, dan wordt hij meegevoerd naar de vijfde positieve sfeer, die de eerste sfeer is van de hemelingen. Daar wordt hij verzorgd, tot hij genezen is van zijn verblijf in de derde negatieve sfeer. Dan kan hij weer een etherlichaam verdragen en wordt overgebracht naar de eerste positieve sfeer, waar hij de lessen krijgt, die bij hem horen.

Laat hij de hoop niet toe, dan blijft hij waar hij is.

De vierde negatieve sfeer

In deze sfeer komen zowel mensen voor als hemelingen die vervallen zijn tot het kwaad. Zodra in de positieve sferen de geringste negativiteit ervaren wordt, is het al niet meer mogelijk daar te zijn, net zoals de geringste positiviteit iemand uit de negatieve sferen verlost.

De vierde negatieve sfeer lijkt op de eerste, wat de bewoners en het licht betreft. Men heeft het etherlichaam dat bij hem hoort, onbeschadigd door gebeurtenissen uit het leven. Men kan ook elkaar zien - verder niets. Er is niets. Geen huizen, geen rivieren, geen gewassen, hoe rot ook. Men hoort, voelt of ruikt niets dat lijkt op wat men ooit gevoeld, geroken of gehoord heeft. Men hoort wel wat lotgenoten uitbrengen, maar begrijpt daar niets van. Hier zijn geen kinderen; iedereen is zo oud als hij zich voelt en lijkt minstens honderd jaar te zijn. Machteloosheid en vermoeidheid zijn de ervaringen in deze sfeer. De grond waarop men zich voortbeweegt, bestaat uit blubber, waarin men tot zijn enkels wegzakt. Iedereen verliest dan ook onmiddellijk zijn schoeisel, zodat de voeten rottingsverschijnselen vertonen. Men ervaart geen pijn en al is het walgelijk om aan te zien, men laat het maar zo. Dag en nacht loopt men voort, op zoek naar iets dat anders is dan waar men nu is. Wat - dat kan niemand bedenken. Wanneer de vermoeidheid ondragelijk is geworden, gaat men in de blubber zitten, maar is al gauw vergeten waarom dat was - en trekt weer verder. Honger en dorst kwellen hen voortdurend en hoe men ook zoekt, nergens is iets wat men kan eten of drinken. De ogen doen hun pijn van het turen, maar ze kunnen er niet mee ophouden. Deze pijn is de grote vermoeidheid, die ervaren wordt als pijn, maar het in wezen niet is. Al zou men een been uitrukken, men zou dat niet voelen. Vermoeidheid en machteloosheid zijn de enige gevoelens die hier mogelijk zijn.

Voor de mens is onverschilligheid de sleutel tot de vierde negatieve sfeer. Iemand die alleen nog maar in beweging komt om zijn eerste behoeften te bevredigen, omdat de rest hem niet kan schelen, kiest voor deze sfeer. Daar is niets om je over op te winden, en niets om je eerste behoeften te bevredigen.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Drugs- en alcoholverslaafden, pooiers, geldfanatici, godsdienstfanatici, politieke leiders die het belang van de mensen uit het oog verloren zijn, soldaten die kritiekloos mensen ombrengen, omdat hun dat bevolen is, en mensen die overal te weinig belangstelling voor hebben, zodat ze er alleen nog maar voor zorgen, niet dood te gaan - die allen voelen zich aangetrokken tot de sfeer van het niets.

Ook hemelingen uit de vijfde positieve sfeer komen door hun negativiteit hier terecht. Voor hen is een fractie van het begin van negatief denken al voldoende om hier te geraken, zoals een fractie van het begin van hoop al genoeg is, om er weer uit te komen.

Die hoop wordt geboden, wanneer iemand uit de zesde positieve sfeer komt en zich vertoont. Zijn stralende verschijning trekt de aandacht, en wie daardoor een begin van hoop in zich toelaat, wordt meegenomen en geleid naar de vijfde positieve sfeer. Daar wordt hij verzorgd tot zijn wonden genezen zijn; dan wordt hij geleid naar de eerste positieve sfeer, waar hij de lessen krijgt die hij nodig heeft.

Ook hemelingen ondergaan deze behandeling; zij moeten de levensgang van mensen volgen, tot zij weer volmaakt zijn en de vijfde positieve sfeer weer kunnen verdragen.

Zijn zij onverschillig voor het Licht, dan blijven zij daar.

De vijfde negatieve sfeer

Dit is de sfeer voor mensen die gehaat hebben. Zij, wier levensdoel overheerst werd door haat, kiezen hiervoor. Wanneer zij hier komen, wanen ze zich eerst in de hemel. Er is veel licht, de natuur ziet er schitterend uit, er zijn allerlei gebouwen waarvan de witte gevels het licht weerkaatsen. Ze zijn aanvankelijk heel voldaan, want dit is de beloning, waar ze recht op meenden te hebben - en dat is het ook, al heeft het niets met belonen te maken, maar alles met wie zij zelf geweest zijn. Wanneer zij willen opstaan, om de omgeving te gaan verkennen, komt de schok: zij kunnen zich niet verplaatsen. Haat verlamt. Ze kunnen nog niet met hun ogen knippen; ze kunnen alleen maar waarnemen. Ze zouden kunnen horen wanneer er geluid was, ze zouden kunnen voelen wanneer ze aangeraakt zouden worden, ze zouden kunnen ruiken wanneer er geur zou zijn, ze zouden het kunnen zien als er iets zou gebeuren - maar er gebeurt niets. Ze ervaren geen lotgenoten, hoeveel er ook zijn, want net zoals je door een rood glas geen rood kunt zien, kun je door haat geen haat waarnemen. Er is geen nacht, zodat ze nooit kunnen ophouden met kijken naar die schitterende omgeving, die al direct gehaat wordt. Hun geheugen werkt, zodat zij zich kunnen proberen te herinneren, waar het mis is gegaan... en dat lukt, beter dan ze gewent hadden. Iedere daad, die geïnspireerd was door hun haat, verrichten zij opnieuw, alsof het de eerste keer is en wanneer hij voorbij is, ervaren zij opnieuw hun komst in deze sfeer.

Al die herhalingen blijven zij zich herinneren, zodat hun haat steeds groter wordt. Nooit gebeurt er iets anders dan wat zij zelf veroorzaken door hun herinneringen.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Wanneer hun tijd gekomen is, worden zij daar verwijderd en gevoerd naar een plaats in de eerste positieve sfeer, waar zij leren, wat Liefde is. Dan worden ze gedwongen, te incarneren. Wanneer hun geest onverbreekelijk met hun nieuwe lichaam verbonden is, gebeurt er niets. Hun vorige leven hebben zij al vaak genoeg gezien en hun komend leven wordt hun niet getoond, zodat zij daardoor geen haatgevoelens kunnen ontwikkelen. Zij beginnen hun levenscyclus weer geheel opnieuw, omdat hun haat alle vorderingen vernietigd heeft. Haat is het tegenovergestelde van Liefde: Liefde scheidt, haat vernietigt.

Wie wel eens de aandrang heeft gevoeld, iets te vernietigen wat goed was, weet wat haat is. Wie van zijn haat af wil, moet gaan zingen. Zelf zingen, dat is de enige manier om haat teniet te doen.

De zesde negatieve sfeer

Hier zijn de spanningen. Iedereen is hier overspannen. Het etherlichaam is ziek van de spanningen en vertoont steeds meer zweren en afstervend weefsel. Niemand merkt dat; iedereen is alleen maar bezig met zichzelf te voelen en ziek te zijn. Er is eten en drinken genoeg, de omgeving is goed, de behuizing is goed - maar niemand merkt dat... Iedereen neemt alleen maar zichzelf waar, zodat het lijkt alsof hij alleen is. Hij heeft trouwens geen enkele belangstelling voor iets anders dan zijn eigen kwalen, zodat zijn eenzaamheid hem niet eens opvalt. Niets valt hem op. Niet eens, dat hij gestorven is. Hij herinnert zich nergens iets van, ook niet van wat hem net is overkomen. Ieder ogenblik is het eerste voor hem. Ieder ogenblik ontdekt hij opnieuw zijn verminkingen en voelt hij zijn spanningen voor het eerst. Het is er voortdurend dag, maar dat valt hem niet op. Hij heeft voortdurend pijn, maar hij beleeft alles steeds voor het eerst. Hij merkt geen enkele verandering, hoewel zijn toestand hard achteruit gaat. Na enige tijd is zijn etherlichaam weggerot en is alleen zijn zieke geest nog aanwezig. Dan heeft hij geen gestalte meer en ook geen pijn, want pijn en emoties zijn hier verbonden met het etherlichaam. Er is nu een dimensie bij gekomen, want waar hij eerst de ervaring had, dat hij met zijn (ether)lichaam een afstand aflegde om van plaats te veranderen, is het nu zo, dat zijn geest telkens zomaar ergens anders opduikt, zonder oorzaak. Hoewel hij zich het voorafgaande niet herinnert, verhoogt deze ervaring zijn spanningen, zodat zijn geest helemaal dol wordt. Wie met zijn gewone zintuigen in staat zou zijn, dit allemaal waar te nemen, zou het gevoel krijgen, dat hij in een krankzinnige kermis beland was. Alles tolt in de rondte; wie zich verplaatsen kan, loopt schreeuwend van hot naar her; niemand is in rust.

De oorzaak van deze waanzin is luiheid. Wie in zijn leven alle emoties ontlopen heeft, wie alle ontwikkelingen afgewezen heeft, wiens levensdoel het was, met zo min mogelijk inspanning oud te worden, die kiest voor een hiernamaals met alle emoties die hij tijdens zijn leven ontkend heeft.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Wanneer zijn tijd gekomen is, wordt deze mens zonder meer gedwongen te incarneren. Wanneer hij onverbrekkelijk met zijn nieuwe lichaam verbonden is, wordt hem getoond, wat er geweest is. Hij krijgt niet te zien, welke lessen hem in zijn komend leven te wachten staan; het zijn immers dezelfde als de vorige keer...

De zevende negatieve sfeer

Dit is de sfeer van het kwaad. Dit is volkomen negativiteit. Hier is niets. Geen licht, geen beweging, geen gerucht, geen geur, geen waarneming. Duizenden jaren kan de menselijke geest hier verblijven zonder opgemerkt te worden. Het is als een zwart gat: alles verdwijnt in het niets en is vergeten. De menselijke geest kan niets doen dan er zijn haat uitzenden. Hij kan niets waarnemen; zelfs zijn herinneringen zijn weg. Zijn etherlichaam is opgelost in de ether, het bestaat niet meer, en dus bestaan zijn emoties en herinneringen ook niet meer.

Wanneer bij iemand alle creativiteit, in welke vorm dan ook, gedood is, verwordt alles tot het tegenovergestelde van Liefde: haat. Haat is geen emotie; haat is het ontbreken van alles wat positief zou kunnen zijn of worden.

Deze haat dringt door tot in de dimensie van de levenden. Iedereen die zich bevindt op een plaats waar zo'n ongelukkige is, lijdt daaronder. Wiens huis gebouwd is op zo'n plaats, staat voortdurend bloot aan impulsen van haat. Huwelijken kunnen er door kapot gaan, mensen raken overspannen, kinderen slapen niet meer of gaan hallucineren, volwassenen zijn zichzelf niet meer op den duur.

In alle tijden hebben "paranormaal" begaafden gezocht naar de oorzaak van deze negatieve stralingen, maar eigenlijk niets gevonden. Dat is heel begrijpelijk, want deze haatgevoelens komen uit het Niets, zodat de bron ervan niet getraceerd kan worden. Doordat pendels en wichelroeden sterk op deze negatieve stralen reageren en ook veel gebruikt worden om een waterloop op te sporen, heeft men de conclusie getrokken dat het hier waarschijnlijk gaat om zeer diep gelegen waterstromen. Ook heeft men ontdekt, dat een lemniscaat op de juiste plaats de stralingen afweert.

De mensen in deze sfeer zijn gedoemd tot het einde der tijden op hun vergeten plaats te blijven, tenzij er een Rechtvaardige komt, die door zijn gebed veroorzaakt dat de Schepper ZIJN engelen zendt om de ongelukkige(n) - met geweld - daar te verwijderen en weg te voeren naar een plaats in de eerste positieve sfeer, waar men leert, weer mens te worden.

Voor deze sfeer kiezen zowel mensen als hemelingen, die zich tegen het Leven gekeerd hebben. Zij hebben zich door het kwaad laten inspireren en zijn naar het kwaad gegaan na hun leven. Zij versterken de invloed van het kwaad op de aarde, zodat meer mensen tijdens hun leven negatief kunnen worden - als zij dit toelaten. In de hogere positieve sferen (die ouder zijn dan de lagere) vond tijdens de komst van het negatieve op aarde een ontwikkeling plaats, waarbij ook aan de hemelingen zelfstandigheid geschonken werd.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Ook zij kregen Vrijheid van keuze, en sommigen hebben toen voor het negatieve gekozen. Zij zijn toen op aarde geïncarneerd met het doel de Schepping te vernietigen als mens. Ze hebben kunnen incarneren, doordat mensen, toen zij definitief met hun nieuwe lichaam verbonden werden, terugschrokken voor het komende leven en toen verdrongen werden door een negatieve geest.

Het is voor een mens onmogelijk, waar te nemen of een ander gebruik maakt van zijn eigen geest, of bezeten is door een negatieve geest die geïnspireerd is door het kwaad.

Wie geen waarde hecht aan zijn eigen leven en aan het leven van iemand anders, kiest voor deze sfeer.

Wie niet meer verder kan leven, omdat hij ziek is, mag zijn leven beëindigen. Hij hoeft niet bang te zijn, dat hij voor een negatieve sfeer zal kiezen, want hem wordt geen keuze gelaten. Hij wordt vol Liefde opgewacht en gebracht naar de positieve sfeer waar hij bij hoort, zodat hij moed kan vatten voor een nieuw leven.

Wie niet meer verder kan leven, omdat zijn leven verwoest is door de misdaad van een ander, mag zijn leven beëindigen.

Wie niet meer verder kan leven, omdat hij gedwongen wordt, misdaden te begaan, mag zijn leven beëindigen.

Wie niet meer verder kan leven, omdat hij een misdaad tegen het leven gepleegd heeft en gekweld wordt door berouw, mag zijn leven beëindigen.

Wie oprecht meeleeft met iemand die zijn leven mag beëindigen, mag hem daarbij behulpzaam zijn. Hij pleegt geen misdaad, wat de aardse rechter ook mag beslissen.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

BUITEN DE SFEREN OM

Demonen

Zowel in de geestelijke sfeer van de aarde, waar zich ook de Begeleiders bevinden, als in de negatieve sferen, komen demonen voor. Demonen zijn engelen, die voor het kwaad gekozen hebben. Hoe hoger hun afkomst was (zelfs uit de zevende positieve sfeer zijn er engelen geweest die voor het kwaad kozen), des te sterker is hun kracht in het kwaad. Als ze de kans krijgen, incarneren zij, en overheersen de mens in wiens lichaam zij wonen. Voortdurend plegen zij aanslagen op het positieve en trachten de negativiteit op de aarde te vergroten, zodat de mens zichzelf zal vernietigen. In de negatieve sferen misbruiken zij de energie die de mens daar nog bezit, om hun eigen kracht te vergroten. In de geestelijke omhulling van de aarde maken zij misbruik van mensen wier aura beschadigd is, en zuigen daar energie uit om hun eigen kracht te versterken.

Demonen kunnen alleen door iemand uit de zevende positieve sfeer bestreden worden. Jesus heeft tijdens zijn leven alle demonen uit alle sferen verwijderd, maar nu zijn er weer tallozen. Daarom zijn er mensen wier geest uit de zevende positieve sfeer afkomstig is, die in hun nachtbewustzijn zware strijd leveren om de demonen te verslaan. Ook zijn er mensen wier geest uit de vierde positieve sfeer afkomstig is, die in hun nachtbewustzijn afdalen in de negatieve sferen en daar helpen de mensen die daar zijn, te verlossen. Zo wordt er, vanuit de geestelijke positieve sferen en vanuit de aarde, met man en macht gewerkt om de positiviteit van de wereld te vergroten.

Zonder de sferen

Het gebeurt wel, dat mensen die na hun sterven niet het Licht willen kiezen, ook niet zich aangetrokken voelen tot de negatieve sferen. Dan kan het gebeuren, dat zij gaan zwerven. Omdat zij niet zo negatief zijn, dat ze de mens kwaad willen berokkenen, willen zij zich niet aan de aarde vastklampen en doordat de zwaartekracht geen vat meer op hen heeft, komen zij in de ruimte terecht. Zij zien dan het Heel Al zoals een ruimtevaarder dat waarneemt: sterren en planeten trekken aan hen voorbij, en nergens kunnen zij terecht. Duizenden jaren kunnen ze daar rondhangen; ze kunnen wel van richting veranderen en de geestelijke sfeer van een planeet betreden, maar nergens kunnen ze zich vestigen.

Daarom gaat er van tijd tot tijd een engel uit de zesde positieve sfeer met zijn voertuig door de ruimte, op zoek naar die verdoelden. Hij vist ze als het ware op, en brengt ze naar de vijfde positieve sfeer, van waaruit ze verder geholpen worden.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Het gebeurt ook nogal eens, dat iemand die niet het Licht en ook niet het duister kiest, zich uit alle macht aan de aardesfeer vastklampt. Hij is zeer negatief, en ziet er niet tegenop, de levenden het leven zuur te maken. Vaak kiest hij er voor, met "hulp" van de demonen uit de derde negatieve sfeer of van de demonen die zich in de geestelijke sfeer van de aarde bevinden, zich te manifesteren als hallucinatie, of "helderziend" visioen, of als intelligentie bij een spiritistische seance. Om die dingen te kunnen doen, moet hij zich wel overgeven aan de macht van de demonen, want die misbruiken zijn geestkracht daarvoor. Eigenlijk zijn zulke negatieve mensen het slechtst af van allen, want zij kunnen uit deze situatie alleen nog verlost worden, wanneer de demon verslagen is en dus geen macht meer over hen heeft.

De meesten van degenen die zich aan de aardesfeer vastklampen, proberen echter iets anders. Zo iemand vindt, dat hij in zijn leven tekort gekomen is, en wil nu nog een keer leven, maar dan op zijn eigen voorwaarden - en hij neemt het heft in eigen handen.

Er zijn nu twee mogelijkheden: òf hij probeert opnieuw geboren te worden, òf hij probeert bij een levende binnen te dringen. Hij kan de mens namelijk zowel lichamelijk als geestelijk waarnemen; hij ziet dus zowel het lichaam als de geest, de aura en het etherlichaam. Hij voelt zich niet aangetrokken tot mensen met een positief levensdoel, die stralen hem teveel en daar kan hij niet tegen. Hij zoekt mensen van zijn eigen soort - of nog negatiever.

Zo iemand is heel fanatiek. Iedereen die in zijn buurt is (hij kan zich met de snelheid van een gedachte verplaatsen) en ook maar een beetje een slecht humeur heeft, is in principe een slachtoffer voor hem. Hij bespringt iedereen die daar volgens hem voor in aanmerking komt. Gelukkig voor zijn slachtoffers is er nogal wat nodig, voor hij werkelijk houvast kan krijgen. Natuurlijk moet de levende mens een negatief levensdoel hebben - helaas voldoen velen daaraan - maar ook moet zijn aura ziek zijn èn hij moet op dat moment in een zeer negatieve stemming zijn. Voldoet de levende mens aan al die voorwaarden, en is er zo'n agressieve geest in zijn nabijheid, dan grijpt die zijn kans en nestelt zich in de aura van de ongelukkige.

Voor de "lifter" is de toestand dan aanmerkelijk verbeterd. Doordat hij met zijn geest in de aura van een levende is binnengedrongen, kan hij het leven ervaren alsof hij zijn gastheer zelf is. Voor zijn gevoel heeft hij dus weer een lichaam, met alles wat daarbij komt, als hoofdpijn, pret, woede en alle andere mogelijkheden van een lichaam. De gastheer merkt aanvankelijk bijna niets van de extra aanwezigheid. Misschien zegt een ander wel eens tegen hem "Het lijkt wel of je af en toe niet helemaal jezelf bent," maar hemzelf valt dat niet zo op.

Hoewel de indringer nu een lichaam ervaart, is hij niet voldaan. Hij kan trouwens nooit voldaan zijn, want dat is een positieve ervaring en die kan hij niet beleven. Wanneer zijn gastheer weer positief is (ook mensen met een negatief levensdoel kunnen positief zijn), kan hij niets.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Het positieve kan hij niet ervaren, zodat hij zich verveelt. Hij stelt dus alles in het werk om zijn gastheer negatief te beïnvloeden, want dan kan hij zich weer manifesteren. Daardoor komt het dat iemand met een lifter heel moeilijk uit een negatieve fase kan komen. Zodra hij kwaad is, of achterdochtig, of agressief, dan probeert zijn indringer die stemming vast te houden en te veranderen in een vorm van zelfontwaarding. Lukt dat, dan komt de gastheer in een vicieuze cirkel, die wij depressie noemen. In die toestand wil hij eigenlijk ophouden met leven, en is niet meer in staat de waarde van het leven in het algemeen en dat van hem in het bijzonder, in te zien. Er is heel veel hulp en geestkracht nodig om weer uit die ellende te geraken, want de indringer is er voortdurend op uit zijn gastheer zichzelf te laten vernietigen. Dat hij daarmee ook zijn eigen bestaan weer vernietigt, komt niet in hem op, want hij kan niet vooruitdenken. Hij heeft een negatief streven in zich, dat alleen gebruik kan maken van het ogenblik. Zijn bestaan is vergelijkbaar met dat van een vlo: zolang er geen bijtbaar beest in de buurt is, eet hij niet al zou hij sterven van de honger, maar zodra de gelegenheid zich voordoet, valt hij aan. Het veranderen van plaats in de geestelijke dimensie van de aarde is ook meer iets dat hem overkomt, dan dat hij daar nu zo actief in is. Hij zoekt niet echt, hij maakt gebruik van de mogelijkheden.

Nu is het echt niet zo dat iedereen die zich in een geestelijke malaise bevindt "dus" een lifter heeft. Ook is het niet zo dat zo iemand "dus" een zieke aura heeft. Iedereen, ook degene met een positief levensdoel, kan door de omstandigheden een periode van boosheid, verdriet of zelfmedelijden hebben. Zo'n periode kan behoorlijk uitlopen als de omstandigheden niet veranderen. Dat is dan ook kenmerkend voor een depressie, veroorzaakt door een lifter: als de omstandigheden verbeteren, heeft dat aanvankelijk geen invloed op de zieke. In alle andere gevallen treedt er onmiddellijk verbetering op.

Wanneer iemand die sterft zich onttrekt aan de gang van zaken, kan hij nog iets uithalen wat voor de mens zelfs catastrofaal kan zijn. Wanneer een vrouw drieëneenhalve maand zwanger is, krijgt de nieuwe mens te zien op welke manier hij zijn lessen aangeboden zal krijgen. Wanneer hij via de eerste negatieve sfeer incarneert en dus (nog) geen vertrouwen in zijn Begeleider heeft, kan hij daarvan zó schrikken dat hij probeert zich terug te trekken. Technisch gezien is dat onmogelijk, want hij is onverbrekkelijk met zijn lichaam verbonden, totdat het sterft. In verreweg de meeste van die gevallen weet de Begeleider te bereiken dat hij toch zijn nieuwe leven aanvaardt en zich normaal ontwikkelt. Een enkele keer echter komt het voor dat de nieuwe mens zich zo heftig verzet, dat zijn aura ziek wordt. Is er dan een negatieve geest in de buurt, dan stort die zich op de zieke aura en probeert de tegenstribbelaar te verdrijven. Dat is weliswaar onmogelijk, maar hij kan zich wél muurvast in de nieuwe mens nestelen. Hij ervaart dan weer een lichaam, en kan van elke negativiteit misbruik maken.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Groeit de nieuwe mens nu bij een zeer liefdevolle moeder, dan is de "insluiper" machteloos. Hij is niet in staat zich te manifesteren zolang de moeder echt van haar kind houdt. Het is zelfs zo, dat met deze Liefde de aura van het kind geneest en de insluiper los moet laten. Nu weet iedereen die ooit zwanger is geweest, dat het vrijwel onmogelijk is negen maanden lang onafgebroken het nog ongeborn kind te beminnen. Er komen ook in de meest voorbeeldige zwangerschappen tijden voor, waarin de moeder zich afvraagt waarom ze zo nodig een kind wilde krijgen en wenst dat ze destijds iets anders had gedaan. Zo'n periode is echt niet schadelijk voor het kind en het is zelfs gezond voor de moeder. Wie met beide benen op de grond staat, krijgt die gedachten nu eenmaal. Er wordt geen enkel kind geboren dat niet ooit voor problemen zal zorgen en het is niet meer dan reëel als je daar af en toe tegenop ziet - al houd je nog zo veel van het kind dat komen gaat. Toch is iedere moeder in staat haar negatieve kind te genezen wat betreft de aura. Wie gelukkig is met de aanstaande geboorte en af en toe met haar kindje praat, doet wat dat betreft genoeg. Die positieve kracht is zó sterk - daar is geen enkele negativiteit tegen opgewassen.

Wanneer het kind echter ongewenst is, kan niets de insluiper bestrijden voor het kind geboren is. Daarna wel. Als de moeder het kind ziet, kan het gebeuren dat ze alsnog Liefde voor het kind opvat en zo "vanzelf" haar kind geneest. En een heel enkele keer komt het voor dat pleegouders het kind zó intens liefhebben, dat de aura van het kind geneest en de insluiper verdwijnt. Alleen Liefde kan een insluiper verdrijven. Geen medelijden, geen perfecte verzorging, geen "gewone" aurahealer. Een insluiper heeft namelijk veel meer macht over zijn slachtoffer dan een lifter, doordat hij mee-geboren is.

Het leven van een mens met een insluiper is vol gevaar. Van iedere negativiteit tracht de indringer misbruik te maken, of het nu gewoon een hongergevoel is (veel mensen krijgen ook zonder indringer een slecht humeur bij een lege maag), een ruzie, mishandeling, of welke negativiteit dan ook. Zolang er goed voor het kind gezorgd wordt, kan de indringer niet erg actief zijn. Hij tracht wel het kind op ideeën te brengen zoals onvoorzichtig spelen, geboden overtreden of een verbod zien als aanleiding om dat juist even te ondernemen, maar doordat het kind redelijk tevreden is met zijn bestaan, zullen daar niet gauw excessen uit voortvloeien. Wordt het kind verwaarloosd of zelfs mishandeld, dan gedraagt het zich zo, dat het als het ware die mishandeling steeds geraffineerder uitlokt.

Het is absoluut niet zo, dat ieder kind dat negatief overkomt, of slecht verzorgd wordt, of ongewenst was, of door pleegouders verzorgd wordt, een insluiper heeft. Als dat zo was, zou de wereld er nog veel en veel slechter aan toe zijn dan nu al het geval is... In feite komt het net zo zelden voor als alle andere gevaarlijke afwijkingen. Men kan pas gegronde redenen hebben de aanwezigheid van een insluiper te gaan vermoeden, wanneer een kind een jaar of zestien is geworden.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Dan begint het namelijk na te denken over de kwaliteit van het leven en de zin van het bestaan en aangezien in die fase ook heel veel van hem gevergd wordt zonder dat hij daarvan het nut kan beseffen, krijgt de insluiper grote hoeveelheden negativiteit voorgeschoteld. De gedachten van zijn slachtoffer worden steeds somberder - sommigen plegen zelfmoord.

Ook komt het voor, dat de insluiper zich weet te manifesteren in de vorm van een of meer stemmen en op die manier zijn slachtoffer aanzet tot negatieve handelingen. Heeft de insluiper eenmaal definitieve macht over een mens gekregen, dan wordt die mens gek. De perioden waarin hij in staat is tot helder denken worden steeds zeldzamer en korter en het enige wat een medemens dan nog voor zo iemand kan doen is medicijnen geven die de persoonlijkheid beïnvloeden. Het komt wel voor, dat iemand zo'n macht heeft en zo Liefdevol is, dat hij de patiënt kan genezen, maar dat gebeurt maar heel zelden. Meestal blijft het resultaat van een goede behandeling beperkt tot het feit dat de insluiper zich tijdelijk koest moet houden en zodra de patiënt weer aan zichzelf wordt toevertrouwd, zich weer zal manifesteren.

Het kan nog erger. Een mens kan meer dan één insluiper hebben. Er kunnen lifters bijkomen. In zulke gevallen kan het bestaan dat binnen de gedachtenwereld van een mens zich een machtsstrijd afspeelt tussen de verschillende indringers, die ieder voor zich er op uit zijn alles te vernietigen wat zich binnen hun invloed bevindt. Dat is het ergste wat een mens in zijn leven kan overkomen. Hij heeft dan geen enkele mogelijkheid meer om ooit nog zichzelf terug te vinden en beëindigt zijn bestaan als geestelijk invalide.

Hoewel deze toestanden slechts dan kunnen ontstaan wanneer de mens persoonlijk door zijn eigen negativiteit daar aanleiding toe geeft, worden hem de schulden die hij in dit leven veroorzaakt heeft, niet aangerekend. Wiens leven onmogelijk werd gemaakt door indringers wordt na zijn sterven meegevoerd naar een positieve sfeer, waar hij verzorgd wordt, tot hij weer in staat is een positief leven te leiden. De indringers krijgen op dat moment niet de weg naar het Licht aangeboden; voor hun misdaad is geen vergeving. Zij ervaren de dood als het zwarte niets, zonder welke beweging of emotie dan ook.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.